

**POJASNILO
O IZVAJANJU
LOBIRANJA
S PODELJENIM
POOBLASTILOM**

KAZALO

1.	UVOD.....	3
2.	LOBIRANJE.....	4
2.1.	Splošno o lobiranju	4
2.2.	INTERESNE ORGANIZACIJE IN NEREGISTRIRANI LOBISTI	5

Številka: 06235-4/2026-2

Datum: 11. 6. 2026

Na podlagi prvega odstavka 11. člena in osme alineje prvega odstavka 12. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. [69/11](#) – uradno prečiščeno besedilo, [158/20](#), [3/22](#) – ZDeb in [16/23](#) – ZZPri; v nadaljevanju: ZIntPK) senat Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: Komisija) v sestavi Katarina Bervar Sternad (predsednica), Martina Divjak (namestnica predsednice) in mag. Aleš Kocjan (namestnik predsednice) na 25. seji, dne 11. 6. 2026, sprejema Pojasnilo o izvajanju lobiranja na podlagi pooblastila.

1. UVOD

Komisija je na področju lobiranja predhodno že sprejela:

- Sistemsko pojasnilo o lobiranju št. 06235-4/2024-2, z dne 6. 12. 2024 (v nadaljevanju: Sistemsko pojasnilo) ter
- Pojasnilo o lobiranju za člane nadzornih svetov gospodarskih družb št. 06235-3/2024-2, z dne 13. 6. 2024.

Pojasnilo o izvajanju lobiranja na podlagi pooblastila (v nadaljevanju: Pojasnilo) natančneje pojasnjuje in opredeljuje pravila in pogoje za izvajanje zakonitega lobiranja **oseb, ki jim predstavniško funkcijo izrecno nalaga statut interesne organizacije**, v imenu in na račun katere izvajajo dejanja lobiranja, oziroma **oseb, na katere lahko pooblastilo za zastopanje in predstavljanje skladno s pravno podlago v statutu prenese zakoniti zastopnik**. Med take posameznike se lahko na primer uvrščajo tudi člani upravnega/izvršilnega odbora, nadzornega sveta, sveta zavoda, vodje sekcij, člani društev, združenj ipd., katerih naloge in pristojnosti, pa tudi način delovanja in organizacijska struktura interesne organizacije, v kateri delujejo, jasno kažejo utemeljenost njihove vključenosti v izvajanje lobiranja.

V nadaljevanju predstavljeno Pojasnilo predstavlja novo zavzeto stališče Komisije glede izvajanja zakonitega lobiranja v sferi zakonitega zastopništva, s čimer se spreminja do sedaj veljavno stališče v povezavi z (ne)zakonitostjo lobiranja oseb, ki se skladno z določbami ZIntPK uvrščajo med izjeme od registracije, tj. oseb, ki se jim pred izvajanjem dejavnosti lobiranja ni treba vpisati v register lobistov.

S sprejetjem navedenega pojasnila preneha veljati Pojasnilo o lobiranju za člane nadzornih svetov gospodarskih družb št. 06235-3/2024-2, z dne 13. 6. 2024.

S sprejetjem navedenega pojasnila preneha veljati vsebina Sistemskega pojasnila o lobiranju št. 06235-4/2024-2, z dne 6. 12. 2024, ki se nanaša na izvajanje lobiranja oseb, ki nimajo zakonsko podeljenega pooblastila za zakonito zastopanje posamezne interesne organizacije oziroma niso njeni izvoljeni predstavniki.

OPOZARJAMO, da še vedno velja, da odvetnik kot pooblaščenec stranke in zunanji svetovalec naročnika oziroma subjekta za svojo stranko brez predhodne registracije pri Komisiji ne sme opravljati dejavnosti lobiranja po ZIntPK, saj je takšno dejanje v nasprotju z namenom in

veljavnimi določili ZIntPK in predstavlja obvod določb ZIntPK, ki se nanašajo na registrirane lobiste. Interesna organizacija zato odvetnika za takšna ravnanja ne more pooblastiti z internimi akti.

Hkrati opozarjamo, da v primeru, če posamezna interesna organizacija pooblastila posameznih oseb znotraj njihovih organizacij ne uredi v svojem statutu, te osebe še vedno ne morejo zakonito izvajati lobiranja.

2. LOBIRANJE

2.1. Splošno o lobiranju

Za namen umestitve in pojasnila izvajanja lobiranja **oseb, ki jim predstavniško funkcijo izrecno nalaga statut interesne organizacije**, v imenu in na račun katere izvajajo dejanja lobiranja, oziroma **oseb, na katere lahko pooblastilo za zastopanje in predstavljanje skladno s pravno podlago v statutu prenese zakoniti zastopnik**, so v tem poglavju uvodoma na kratko obrazložene splošne določbe ZIntPK o lobiranju.

Lobiranje, ki se izvaja transparentno, javno in ob upoštevanju zakonskih norm, je povsem normalna in zakonita družbena dejavnost. Problematici pa so tisti načini lobiranja, ki potekajo neformalno, skrito in uspejo v splošnih ureditvah (zakonskih predpisih in drugih splošnih pravilih) interese ene ali več organizacij postaviti pred javni interes. Regulacija lobiranja, kot je urejena v določbah ZIntPK, je zato primarno usmerjena k zagotavljanju večje transparentnosti lobističnih aktivnosti oziroma večje preglednosti vplivov na javno odločanje v zadevah javnega pomena.

Lobiranje je definirano kot izvajanje vplivanja, ko posameznik (lobist) vpliva na odločitev odločevalcev (lobirancev), ki so aktivni na področju oblikovanja in sprejemanja zakonodaje, splošnih aktov ter javnih politik, in pri tem to počne nejavno in v interesu neke interesne organizacije. Gre za stik med zasebnimi in javnimi interesi. Zasebne interese v imenu interesnih organizacij poskušajo uveljaviti lobisti, medtem ko se na strani zastopanja javnih interesov pojavljajo funkcionarji in javni uslužbenci. ZIntPK interese lobiranja omejuje na **zastopanje interesov pravnih oseb** in ne interesov posameznika, ki ne opravlja gospodarske dejavnosti na trgu, zato vplivanje v izključnem interesu posameznika ni lobiranje, kot ga določa 14. točka 4. člena ZIntPK.

Fizična oseba lobira v skladu z določbami ZIntPK zgolj v primeru, da zastopa interese interesne organizacije (podjetje, s. p., združenje, sindikat, ustanova ipd.) in je v tem primeru lobist (bodisi registriran ali neregistriran oz. izjema).

Za **zakonito lobiranje**, kot ga določa ZIntPK, morajo biti kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- **nejaven stik** med **lobirancem** in **lobistom oziroma predstavnikom interesne organizacije**;
- namen **vplivanja na odločanje** znotraj javnega sektorja (pri tem se javni sektor za namene lobiranja nanaša zgolj **na državne organe, Banko Slovenije, organe in uprave lokalnih skupnosti ter nosilce javnih pooblastil**) v zadevah javnega pomena;

- vplivanje oziroma lobiranje se izvaja v interesu, imenu ali na račun določene **interesne organizacije**.

Če katerikoli od navedenih pogojev ni izpolnjen oziroma pri določenem stiku umanjka, ne moremo govoriti o lobiranju po določbah ZIntPK.

Udeleženci dejavnosti lobiranja so lobiranec, lobist in interesna organizacija.

Lobiranci so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih, Banki Slovenije, organih in upravi lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov, drugih splošnih aktov in odločitev iz 14. točke 4. člena ZIntPK, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist (16. točka 4. člena ZIntPK).

Lobist je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov, ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira, oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije (15. točka 4. člena ZIntPK).

Pri lobistih tako ločimo:

- **registrirane** (oziroma profesionalne) lobiste – lobist, registriran oziroma vpisan v register lobistov, ki ga vodi Komisija (dostopen na spletni strani Komisije), in
- **neregistrirane** (oziroma neprofesionalne) lobiste – lobist, ki se uvršča med izjeme od registracije, tj. vpisa v register lobistov, po četrtem odstavku 58. člena ZIntPK in ki se mu ni treba registrirati pri Komisiji.

Ker je pojasnilo namenjeno podrobnejši predstavitvi stališča Komisije v povezavi z izvajanjem lobiranja oseb, **ki jim predstavniško funkcijo izrecno nalaga statut interesne organizacije**, v imenu in na račun katere izvajajo dejanja lobiranja, oziroma **oseb, na katere lahko pooblastilo za zastopanje in predstavljanje skladno s pravno podlago v statutu prenese zakoniti zastopnik**, v nadaljevanju pojasnjujemo pogoje oziroma elemente zakonitega lobiranja, ki se nanašajo na interesne organizacije in osebe, ki v njihovem imenu lahko lobiranje izvajajo na zakonit način brez vpisa v register lobistov (neregistrirani lobisti).

2.2. INTERESNE ORGANIZACIJE IN NEREGISTRIRANI LOBISTI

Interesne organizacije so pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja (13. točka 4. člena ZIntPK).

Pravne osebe zasebnega prava so namenjene uresničevanju individualnih interesov posameznikov (fizičnih in pravnih oseb). Med pravne osebe zasebnega prava spadajo gospodarske družbe, gospodarska interesna združenja, zavodi, društva, zadrage, zbornice, sindikati, politične stranke, cerkve in druge verske skupnosti, skupnost etažnih lastnikov ter ustanove zasebnega prava (skladi in fundacije, kadar nimajo lastnosti javnih skladov).¹

¹ Juhart Miha, Uvod v civilno pravo, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana, 2011, str. 95 in 96.

Pravna oseba javnega prava se načeloma ne šteje za interesno organizacijo po določbah ZIntPK. Posledično v tem primeru ni treba poročati o lobističnem stiku, saj v primeru stika med predstavniki pravnih oseb javnega prava ne gre za lobiranje po določbah ZIntPK.

Komisija je zaradi zagotavljanja transparentnosti lobističnih stikov zavzela stališče, da se za namene lobiranja v primeru, ko ima pravna oseba javnega prava pravnoorganizacijsko obliko gospodarske družbe, ali v primeru, ko gre za gospodarsko družbo, v kateri ima država ali lokalna samoupravna skupnost večinski delež ali prevladujoč vpliv, ta uvršča med interesne organizacije po določbah ZIntPK. Tako se glede na navedeno stališče, poleg zgoraj navedenih, med interesne organizacije med drugimi uvrščajo tudi družbe v državni lasti, kot npr.: Slovenski državni holding (SDH) d. d., 2TDK d. o. o., Pošta Slovenije d. o. o., DRI upravljanje investicij d. o. o., D.S.U., družba za svetovanje in upravljanje d. o. o., ELES d. o. o., Holding slovenske elektrarne (HSE) d. o. o., Slovenske železnice (SŽ) d. o. o. ipd.

Za posamezno interesno organizacijo lahko dejanja lobiranja zakonito izvaja registriran lobist (vpisan v register pri Komisiji), ki ga ta za takšna dejanja najame in pooblasti, ali pa neregistriran lobist, tj. zakoniti zastopnik, izvoljeni predstavnik ali zaposleni v tej interesni organizaciji. Neregistrirani lobisti na trgu ne smejo ponujati storitev lobiranja in ne smejo lobirati za druge interesne organizacije.

ZIntPK osebam, ki v zakonu, v skladu s katerim je interesna organizacija ustanovljena, nimajo podeljenega pooblastila za zakonito zastopanje, niso izvoljeni predstavniki ali niso zaposleni v interesni organizaciji, ne omogoča zakonitega izvajanja dejanj lobiranja za to interesno organizacijo.

V praksi pri mnogih interesnih organizacijah prihaja do situacije, ko v njihovem imenu lobiranje izvajajo osebe, ki po zakonu ne spadajo v eno izmed zgoraj navedenih kategorij neregistriranih lobistov, vendar pa bodisi namen ustanovitve in delovanja interesne organizacije bodisi pristojnosti in naloge posameznika, ki je član določenih organov interesne organizacije, utemnjujejo njihovo aktivno vlogo v povezavi z lobiranjem v imenu te interesne organizacije (npr. predsedniki sekcij ali drugih organizacijskih enot zbornic/združenj, člani nadzornih svetov², člani društev ipd.).

Po mnenju Komisije je temeljni namen določb ZIntPK o lobiranju zagotavljanje **transparentnosti** vplivanja na sprejemanje javnih odločitev, zato je v prvi vrsti relevantno in pomembno, kaj je želel nekdo v imenu določene interesne organizacije pri odločevalcih doseči ter da je to sledljivo in transparentno zabeleženo in predstavljeno javnosti.

Zaradi navedenega Komisija v tem Pojasnilu zavzema in pojasnjuje stališče, ki omogoča, da v imenu interesnih organizacij dejanja lobiranja v okviru zakonitega zastopanja zakonito izvajajo tudi osebe, ki v interesni organizaciji izvajajo konkretne aktivnosti ali so člani njenih organov, pooblastilo za izvajanje lobiranja zanje pa izhaja iz statuta te interesne organizacije. Takšno stališče interesnim organizacijam omogoča, da v svojih statutih uredijo pooblastilo za osebe, ki zaradi svojih pristojnosti in nalog, poznavanja določenega področja, zastopanja posameznih

² Člani nadzornih svetov družb lahko v imenu te družbe zakonito lobirajo le v primeru, če jim takšno pooblastilo podaja statut oziroma ustanovni akt te družbe. Če takšnega pooblastila nimajo, lahko zakonito lobirajo zgolj tako, da se registrirajo kot lobisti.

skupin znotraj interesne organizacije ipd., lahko v konkretnih primerih zakonov, na določenem področju ali za določeno zadevo, izvajajo dejanja lobiranja za interesno organizacijo ter jim je na podlagi statuta podano konkretizirano pooblastilo, s katerim se te osebe izkažejo tudi pri izvajanju teh dejanj.

V nadaljevanju podrobneje pojasnujemo kategorije neregistriranih lobistov, ki v imenu lastne interesne organizacije lahko zakonito lobirajo. Pri tem je sprememba stališča Komisije razvidna iz točke, ki sicer opredeljuje zakonite zastopnike interesne organizacije kot neregistrirane lobiste, saj je ta dopolnjena s kategorijo oseb, ki za interesno organizacijo lobirajo s pooblastilom, ki jim je podano na podlagi statuta interesne organizacije.

a) Zakoniti zastopnik (ter pooblašcene osebe) interesne organizacije kot neregistrirani lobisti

Zakoniti zastopnik je oseba, ki ima upravičenje za zastopanje druge osebe neposredno na podlagi zakona ali akta pristojnega organa oziroma akta o ustanovitvi pravne osebe³. Zastopanje je nujna sestavina pravne osebe, preko katere pravna oseba izjavlja svojo voljo v pravnem in poslovnem prometu, pri čemer teorija ločuje zastopnike, ki imajo pooblastilo v zakonu (zakoniti zastopnik), in zastopnike, ki so določeni v aktu o ustanovitvi pravne osebe (statutarni zastopnik). Zakoniti zastopniki so torej osebe, ki so kot takšne določene z zakonom za posamezno obliko pravne osebe, npr. direktor (poslovodja) ali član uprave gospodarske družbe, zastopnik (predsednik) društva.

Pri opredelitvi zastopanja pravne osebe je treba upoštevati še pravnoorganizacijsko obliko subjekta oziroma interesne organizacije ter statut oziroma ustanovitveni akt. Dejavnost zastopanja v smislu izvajanja lobiranja po določbah ZIntPK za posamezno interesno organizacijo tako po mnenju Komisije opravljajo tudi osebe, **ki jim predstavniško funkcijo izrecno nalaga statut interesne organizacije**, v imenu in na račun katere izvajajo dejanja lobiranja, oziroma **osebe**, ki zastopajo pravno osebo na podlagi pooblastila, ki jim ga da njen zastopnik (zastopnik ima torej izvirno, pooblaščenec pa izvedeno pooblastilo), pri čemer podlaga za podelitev takšnega pooblastila izhaja iz statuta oziroma ustanovitvenega akta interesne organizacije.

Med takšne pooblašcence je Komisija uvrstila prokuriste interesne organizacije in osebe, za katere pooblastilo za izvajanje lobiranja za posamezno interesno organizacijo izhaja iz statuta oziroma ustanovitvenega akta vsake posamezne interesne organizacije. Med takšne osebe bi tako lahko uvrstili npr. člane upravnega/izvršilnega odbora, nadzornega sveta, sveta zavoda, vodje sekcij, člane društev, združenj ipd., saj po mnenju Komisije način delovanja interesne organizacije, njena organizacijska struktura ter naloge in pristojnosti teh oseb jasno kažejo utemeljenost in potrebo njihove vključenosti v zakonito izvajanje lobiranja.

Po mnenju Komisije tako lahko vsaka interesna organizacija glede na način in poslanstvo svojega delovanja v statutu določi, kdo in pod kakšnimi pogoji jo lahko zastopa, vključno z izvajanjem

³ Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. [65/09](#) – uradno prečiščeno besedilo, [33/11](#), [91/11](#), [32/12](#), [57/12](#), [44/13](#) – odl. US, [82/13](#), [55/15](#), [15/17](#), [22/19](#) – ZPosS, [158/20](#) – ZIntPK-C, [18/21](#), [18/23](#) – ZDU-10, [75/23](#), [102/24](#), [77/25](#) in [10/26](#) – ZdZEETD) denimo v 32. členu določa, da družbo zastopajo osebe, ki so določene z zakonom ali aktom o ustanovitvi družbe na podlagi zakona (zakoniti zastopnik).

lobiranja. Posameznik, ki mu je na podlagi statuta ali drugega ustanovnega akta (ali tudi zakona) podeljeno pooblastilo za zastopanje interesne organizacije, posledično predstavlja neregistriranega lobista, ki lahko zakonito lobira v imenu te interesne organizacije.

V imenu interesne organizacije tako lahko zakonito lobirajo vsi posamezniki, ki jih za zastopanje interesne organizacije pooblašča zakon oziroma njihovo pooblastilo za zastopanje te interesne organizacije izhaja iz njenega statuta.

V praksi zgoraj navedeno stališče glede lobiranja za interesne organizacije pomeni naslednje:

- V imenu interesne organizacije lahko s pooblastilom (poleg njihovega zakonitega zastopnika, izvoljenega predstavnika ali zaposlenega v interesni organizaciji) zakonito lobira tudi oseba, **ki ji predstavniško funkcijo izrecno nalaga statut interesne organizacije**, oziroma **oseba, na katero lahko pooblastilo za zastopanje in predstavljanje skladno s pravno podlago v statutu prenese zakoniti zastopnik**.
- Pooblastilo konkretni osebi mora biti omejeno na določeno temo/zakon/področje, in ne sme biti podeljeno za izvajanje lobiranja v imenu interesne organizacije na splošno, ni pa pooblastila treba izdajati za vsak posamezen sestanek ali pisno komunikacijo v povezavi s temo/zakonom/področjem, na katerem bo oseba izvajala aktivnosti lobiranja.
- Pooblastilo se lahko podeli le osebi, ki je povezana z interesno organizacijo, v imenu in na račun katere lobira (je npr. član upravnega/izvršilnega odbora, član nadzornega sveta, sveta zavoda, vodja sekcije, član organizacije, društva ipd.) in ne komurkoli – drugim osebam, ki niso neposredno povezane z interesno organizacijo, za katero želijo lobirati (npr. odvetniki, ki delujejo kot pooblaščenci stranke in zunanji svetovalci naročnika oziroma subjekta), se tako pooblastilo ne more in ne sme podeliti, slednje bi namreč pomenilo obvod zakonskih določb, ki se nanašajo na registrirane lobiste. Taka oseba se mora zato pred izvajanjem dejavnosti lobiranja vpisati v register lobistov, interesna organizacija pa jo mora za izvajanje lobiranja v določeni zadevi tudi izrecno pooblastiti.

V primeru, da dejanja lobiranja za interesno organizacijo izvaja oseba, ki ima pooblastilo na zgoraj navedeni način izdano na podlagi statuta interesne organizacije, se mora pri izvajanju lobiranja vedno izkazati s pooblastilom. To pomeni, da mora v primeru osebnih sestankov lobirancem predložiti pooblastilo, v primeru lobiranja preko e-pošte pa mora navesti, da lobira na podlagi pooblastila konkretne interesne organizacije ter pooblastilo priložiti e-poštnemu sporočilu. Navedeno tudi pomeni, da je v imenu interesne organizacije pri izvajanju lobiranja lahko na sestankih prisotnih (ali na dopisu podpisanih) več oseb, npr. zakoniti zastopnik in oseba s statutarnim pooblastilom (npr. član interesne organizacije, član organa interesne organizacije ipd.) in zaposleni pri interesni organizaciji. Pri tem je pomembno navesti, da se morajo osebe s statutarnim pooblastilom in zaposleni pri interesni organizaciji **obvezno** izkazati s pooblastilom oziroma tega priložiti e-pošti. Na drugi strani v navedenem primeru velja, da morajo lobiranci, pri katerih se izvajajo dejanja lobiranja, v takšnih primerih vedno preveriti pooblastilo.

V primerih, ko **statut interesne organizacije izrecno določa, da ima posameznik vsa pooblastila za zastopanje in predstavljanje interesne organizacije le v primeru odsotnosti zakonitega zastopnika**, tak posameznik lahko na podlagi tega pooblastila zakonito lobira le takrat, ko bi nadomeščal odsotnega zakonitega zastopnika. Kadar statut izrecno določa, da ima posameznik vsa pooblastila za zastopanje in predstavljanje interesne organizacije le v primeru odsotnosti zakonitega zastopnika, **mora zato statut posamezniku za izvajanje lobiranja skupaj z zakonitim**

zastopnikom podeliti tudi takšno pooblastilo oziroma mora takšno pooblastilo dodatno izhajati iz statuta interesne organizacije, tako kot zgoraj opisano za ostale osebe.

Pri tem pa opozarjamo, da namen navedenega stališča Komisije ni v tem, da bi interesne organizacije za izvajanje lobiranja v statutih pooblašale vse svoje člane oziroma osebe, ki v interesni organizaciji kakorkoli delujejo, ampak naj interesne organizacije glede na način in področje svojega delovanja k urejanju pooblastil v svojih statutih pristopijo s potrebno skrbnostjo in dejansko izkazano potrebo po izvajanju lobiranja s strani konkretnih oseb.

Prav tako izpostavljamo, da se lahko posameznik, ki ga sicer ni mogoče uvrstiti v nobeno od izjem od registracije, vedno vpiše tudi v register lobistov, ki ga vodi Komisija, s čimer pridobi pravico do zakonitega lobiranja za katerokoli interesno organizacijo.

b) Izvoljeni predstavniki interesne organizacije kot neregistrirani lobisti

Za interesno organizacijo kot neregistrirani lobisti lahko dejavnosti lobiranja izvajajo tudi **izvoljeni predstavniki** te interesne organizacije. Skladno s sodbo z opr. št. X Ips 43/2022, ki jo je leta 2024 izdalo Vrhovno sodišče RS, je izvoljen predstavnik kot izjema od registracije določen skupaj z zakonitim zastopnikom, zato mora biti po presoji sodišča tukaj na mestu ozka, restriktivna razlaga, in sicer da se ta izjema nanaša le na izvoljene predstavnike tistih organizacijskih oblik, ki nimajo določenega zakonitega zastopnika (npr. sindikati, civilne iniciative, zbor etažnih lastnikov ipd.). Take interesne organizacije na podlagi statuta ali drugega ustanovnega akta zastopajo njihovi izvoljeni predstavniki. Za izvoljenega predstavnika družbe kot interesne organizacije je mogoče šteti le osebo, ki je upravičena opravljati dejanja namesto in v imenu te družbe.

Pojem izvoljenega predstavnika in zakonitega zastopnika se torej izključujeta, kar pomeni, da interesna organizacija ne more imeti hkrati zakonitih zastopnikov in izvoljenih predstavnikov. Komisija zakonitost lobiranja, ki se izvaja v imenu interesnih organizacij, ki imajo zakonite zastopnike, zato presoja glede na to, ali so v njenem imenu lobirali njeni zakoniti zastopniki ali zaposleni. Kot izjeme od registracije, skladno s katero lahko posamezniki zakonito lobirajo, pa pri teh interesnih organizacijah ne more upoštevati izvoljenih predstavnikov.

c) Zaposleni v interesni organizaciji kot neregistrirani lobisti

Oseba, ki je v določeni interesni organizaciji zaposlena ali ima z interesno organizacijo sklenjeno delovno razmerje, lahko zakonito lobira za to interesno organizacijo, pri čemer se mora skladno s prvim odstavkom 69. člena ZIntPK lobirancem identificirati in pokazati pooblastilo interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. Vrsta in oblika delovnega razmerja, na podlagi katerega je oseba pri interesni organizaciji zaposlena, nista pomembni. Upošteva se vsaka zaposlitev oziroma delovno razmerje, kot ga določa Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1); za nedoločen ali določen čas, skrajšan ali polni delovni čas. Pod zaposlitev ali delovno razmerje pa ni mogoče šteti drugega razmerja, kot ga določa ZDR-1, npr. razmerja, ki ga ureja Obligacijski zakonik (OZ).

Razlaga in stališča v povezavi z vsemi ostalimi elementi zakonitega lobiranja, navedenimi v točki 2.1. tega Pojasnila, tudi po sprejetju tega Pojasnila, ostajajo nespremenjeni.

Priloga:

- Tehnično navodilo za izpolnjevanje zapisa o lobističnem stiku za lobirance, v primeru, ko za interesno organizacijo lobira oseba, ki ji je za lobiranje pooblastilo izdano na podlagi statuta interesne organizacije.

Katarina Bervar Sternad

predsednica Komisije za
preprečevanje korupcije

